

تأثیر سطوح مختلف نیتروژن، پتاسیم و فسفر بر جذب عناصر ماکرو توسط گیاه توت فرنگی در مراحل مختلف رشدی در کشت هیدروپونیک

پریسا مشایخی و علیرضا مرجوی

اعضای هیات علمی بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

چکیده

به منظور بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف نیتروژن، پتاسیم و فسفر بر میزان جذب عناصر غذایی پر مصرف توسط گیاه توت‌فرنگی رقم سلوا در کشت هیدروپونیک، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. تیمارها شامل عناصر نیتروژن در سه سطح ۱۰۰، ۱۳۰ و ۱۶۰، فسفر در سه سطح ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ و پتاسیم در سه سطح ۱۶۰، ۱۹۰ و ۲۲۰ میلی گرم در لیتر بودند. نمونه برداری طی دو مرحله، پایان مرحله رشد رویشی و پایان مرحله میوه‌دهی گیاه انجام شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تیمارهای مختلف تأثیر معنی‌داری بر جذب عناصر غذایی پر مصرف در اندام هوایی گیاه در هر دو مرحله رشد رویشی و میوه‌دهی و همچنین عناصر جذب شده توسط میوه داشتند. همچنین جذب عناصر غذایی توسط میوه با افزایش سطوح تیمارها به دلیل بالا رفتن شوری محلول غذایی کاهش یافت.

واژه‌های کلیدی: توت فرنگی، جذب، عناصر ماکرو، محلول غذایی

مقدمه

امروزه تولید محصولات در محیط‌های کنترل شده گلخانه‌ای، به دلیل افزایش تقاضا برای تولید محصول بیشتر با کیفیت بالاتر و خارج از فصل، با سرعت چشمگیری رو به افزایش است. در این میان بهره‌گیری از روش‌های آبکشت و در آینده هواکشت، امکان افزایش عملکرد و کیفیت محصولات را در گلخانه‌ها فراهم آورده است (ملکوتی، ۱۳۸۴). موفقیت یا شکست در پروژه کشت هیدروپونیک اساساً بستگی به برنامه صحیح مدیریت محلول غذایی آن دارد (Johnson et al., 2010).

وضعیت تغذیه گیاه توت فرنگی علاوه بر عملکرد، به شدت کیفیت و ماندگاری محصول را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در رابطه با تغذیه گیاه توت فرنگی در سیستم هیدروپونیک اطلاعات پراکنده‌ای موجود است که از جمله آنها می‌توان به پژوهش‌های صورت گرفته در دانشگاه فلوریدا اشاره نمود (Biksa, 2006) که بر اساس آن محلول غذایی مناسب برای کاشت توت فرنگی به صورت زیر ذکر شده است: ۸۰ ppm نیتروژن، ۵۰ ppm فسفر، ۸۵ ppm پتاسیم، ۹۵-۱۰۰ ppm کلسیم، ۵۰ ppm منیزیم، ۵۶ ppm گوگرد، ۲/۸ ppm آهن، ۰/۶ ppm بور، ۰/۴ ppm منگنز، ۰/۱ ppm مس، ۰/۲ ppm روی و ۰/۰۳ ppm مولیبدن.

توت‌فرنگی در مراحل مختلف رشد خود نیازهای غذایی متفاوتی دارد. به گونه‌ای که وقتی که بوته‌ها جوان هستند، محلول غذایی رقیق‌تر بوده و موقع گلدهی و میوه‌دهی، غلظت عناصر غذایی افزایش می‌یابد. برای مثال Pirot et al (2003) در یک مطالعه گلخانه‌ای محلول غذایی مناسب برای مرحله رشد رویشی را محلولی شامل مقادیر ۵/۵، ۱/۱۱، ۱/۵، ۰/۵، ۳/۵، ۴/۵ و ۱/۵ میلی‌مول در لیتر برای یون‌های نیترات، فسفات، سولفات، آمونیوم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم و در مرحله گلدهی / میوه دهی برابر با ۱۱، ۱/۵، ۱/۵، ۰، ۵/۵، ۳/۵ و ۱/۵ میلی‌مول در لیتر معرفی نمودند.

غلظت عناصر غذایی جذب شده توسط گیاه در مراحل مختلف رشد متفاوت است. Monard and Lacroix (1989) تأثیر زمان نمونه برداری بر غلظت عناصر غذایی پر مصرف در توت فرنگی را به صورت زیر ارائه دادند (جدول ۱). انجام اطلاعات لازم برای مدیریت صحیح کشت هیدروپونیک توت فرنگی با توجه به توسعه روز افزون آن در کشور یکی از ضروریات تولید این محصول به شمار می‌آید. از جمله ارقام متداول توت‌فرنگی که در اصفهان کشت می‌شود، رقم سلوا است. امروزه فرمول‌های

کودی متفاوتی در نقاط مختلف توسط کشاورزان مورد استفاده قرار می‌گیرد. از آنجا که ویژگی‌های اقلیمی مناطق مختلف بر احداث گلخانه و کشت‌های گلخانه‌ای اثرگذار است، بنابراین لازم است فرمول‌های کودی موجود، در سایر مناطق نیز بهینه‌سازی شوند. با توجه به نقش بسیار مهم سه عنصر اصلی پر مصرف نیتروژن، فسفر و پتاسیم در صفات رویشی و ویژگی‌های میوه توت-فرنگی این تحقیق با هدف بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف عناصر مذکور بر میزان جذب عناصر غذایی پر مصرف توسط گیاه توت‌فرنگی در شرایط منطقه اجرا شد.

جدول ۱- غلظت عناصر غذایی پر مصرف در برگ توت فرنگی در مراحل مختلف نمونه برداری

تاریخ نمونه برداری	%				
	N	P	K	Ca	Mg
گلدهی	۳/۵۸	۰/۳۵	۲/۰۶	۱	۰/۲۷
میوه دهی	۲/۷۱	۰/۲۷	۱/۷۶	۰/۸۷	۰/۲۴
پس از برداشت	۲/۲۵	۰/۲۹	۱/۷	۱/۰۲	۰/۲۶

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در گلخانه مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان اجرا شد. فاکتورهای مورد مطالعه شامل عناصر پر نیاز نیتروژن در سه سطح ۱۰۰، ۱۳۰ و ۱۶۰ میلی‌گرم در لیتر از منبع نترات آمونیوم، فسفر در سه سطح ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر از منبع پتاسیم دی‌هیدروژن فسفات و پتاسیم در سه سطح ۱۶۰، ۱۹۰ و ۲۲۰ میلی‌گرم در لیتر از منبع سولفات پتاسیم بود. محیط کشت به کار رفته در این مطالعه مخلوط کوکوپیت و پرلیت (به ترتیب به نسبت ۷۰ و ۳۰ درصد) و رقم مورد استفاده رقم سلوا (به عنوان یکی از ارقام متداول در استان اصفهان) بود. سایر عناصر مورد نیاز گیاه از جمله عناصر میکرو و عناصر کلسیم و منیزیم با توجه به مقدار متوسط ارائه شده در منابع موجود به صورت کلسیم ۱۵۰، منیزیم ۵۰، مس ۰/۵، آهن ۵، روی ۰/۲۵، منگنز ۲، بور ۰/۵ و مولیبدن ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر (Biksa, 2006) تامین شد. هر واحد آزمایش شامل سه عدد گلدان بود. مدت زمان و میزان آبیاری بر اساس دما و رطوبت گلخانه و دوره رشد گیاه به نحوی تنظیم شد که بستر گیاه همواره در حالت FC باشد. نمونه‌برداری در پایان مرحله رشد رویشی و مرحله میوه‌دهی انجام شد. نمونه‌های گیاهی (اندام هوایی و میوه‌ها به صورت جداگانه) پس از وزن شدن، با استفاده از آب مقطر شستشو و تا زمانی که وزن خشک آنها ثابت شود در آون قرار داده شدند (در دمای ۷۰ درجه به مدت ۴۸ ساعت). اندام هوایی و میوه‌های خشک شده آسیاب و برای اندازه‌گیری غلظت عناصر غذایی مختلف مورد تجزیه گردیدند. غلظت عناصر غذایی مختلف در اندام هوایی گیاه و میوه، پس از هضم نمونه‌ها با کمک اسید سولفوسالسیلیک اندازه‌گیری شد. در پایان داده‌های به دست آمده با استفاده از مدل آماری SAS پردازش شده و در صورت معنی دار شدن صفات مورد بررسی مقایسه میانگین‌ها انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تاثیر تیمارهای مختلف نیتروژن، فسفر و پتاسیم در محلول غذایی و نیز اثرات متقابل این عناصر با یکدیگر، بر میزان نیتروژن، فسفر، پتاسیم و کلسیم موجود در اندام هوایی گیاه توت فرنگی در مرحله رشد رویشی گیاه در سطح ۱ درصد معنی دار بوده است (جدول ۲).

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس تأثیر تیمارهای مختلف بر میزان عناصر پرنیاز در اندام هوایی گیاه تو ت فرنگی در مرحله رشد رویشی

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
Ca	Mg	K	P	N		
**۱/۳۸	ns. . .	**۰/۲۱	**۱/۳	**۳/۹۳	۲	N
**۱/۶۳	**۰/۰۰	**۰/۴۹	**۲/۰۵	**۱/۰۵	۲	P
**۱/۰۵	*۰/۰۰	**۱/۱۳	**۱/۶۰	**۱/۸۳	۲	K
**۰/۹۹	ns.	ns. ۰/۰۲	**۱/۲۸	**۰/۲۹	۴	N*P
**۰/۱۴	ns.	**۰/۴۱	**۰/۴۹	*۰/۲	۴	N*K
**۱/۱۰	*۰/۰۰	**۰/۱۶	**۱/۳۰	**۱/۰۸	۴	P*K
**۰/۰۶	ns.	**۰/۱۱	**۰/۴۲	**۰/۰۹۶	۸	N*P*K
۰/۰۱	.	۰/۲۱	۰/۰۱	۰/۰۷	۴۲	خطا
۱۲/۲۹	۳/۶۱	۷/۸۳	۱۰/۰۸	۱۱/۱۲		ضریب تغییرات

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد و NS غیر معنی دار

نتایج تجزیه واریانس در مرحله میوه‌دهی نیز نشان‌دهنده تأثیر معنی‌دار (در غالب موارد در سطح ۱ درصد) تیمارهای مختلف بر میزان عناصر پرنیاز شامل نیتروژن، فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم اندازه‌گیری شده در اندام هوایی گیاه تو ت- فرنگی و نیز معنی‌دار بودن اثرات متقابل آنها بر غلظت عناصر مذکور در اندام هوایی گیاه بود (جدول ۳).

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس تأثیر تیمارهای مختلف بر میزان عناصر پرنیاز در اندام هوایی تو ت فرنگی در مرحله میوه‌دهی

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
Ca	Mg	K	P	N		
**۰/۳۹	**۱/۵۵	ns. ۰/۰۷	**۰/۱۶	**۴/۴۵	۲	N
**۵/۴۴	**۱۰/۱۴	**۰/۳۵	**۴/۵۰	**۱/۲۲	۲	P
**۰/۸۵	**۱/۴۴	**۱/۲۴	ns. ۰/۰۶	**۲/۰۱	۲	K
**۰/۵۰	ns. ۱/۵۱	*۰/۱۸	**۰/۳۴	**۰/۵۹	۴	N*P
**۰/۲۳	ns. ۰/۱۵	**۰/۳۸	**۰/۱۲	**۰/۲۱	۴	N*K
**۱/۳۰	**۱/۳۰	**۰/۱۷	**۰/۱۱	**۱/۳۵	۴	P*K
**۰/۸۳	**۰/۲۲	*۰/۱۹	*۰/۰۵	**۰/۱۲	۸	N*P*K
۰/۰۱	۰/۰۰	۰/۰۶	۰/۰۲	۰/۰۸	۴۲	خطا
۱۰/۸۶	۱/۲۱	۱۱/۵۵	۱۳/۲۲	۱۵/۰۹		ضریب تغییرات

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد و NS غیر معنی دار

بررسی مقایسه میانگین‌های مرکب سطوح مختلف نیتروژن، فسفر و پتاسیم برای عناصر پرمصرف اندازه‌گیری شده در اندام هوایی گیاه تو ت فرنگی براساس آزمون دانکن، در مرحله رشد رویشی در جدول ۵ آورده شده است. مطابق جدول ۵ بیشترین میزان نیتروژن در اندام هوایی در مرحله رشد رویشی در تیمارهای حاوی بالاترین سطح نیتروژن (۱۶۰ میلی‌گرم در لیتر) به جز تیمارهای N160P100K190 و N160P100K220 مشاهده شد. به نظر می‌رسد در این دو تیمار وجود سطوح بالای عناصر غذایی با افزایش شوری در محیط تأثیر منفی بر جذب گیاه دارد. در مرحله میوه‌دهی نیز تقریباً همین روند تکرار شده است. کاهش میزان نیتروژن موجود در اندام هوایی در غلظت‌های بالاتر محلول غذایی می‌تواند به دلیل کاهش جذب گیاه در نتیجه افزایش شوری محلول غذایی باشد. (Rahimi and Biglarifard (2011 هم در پژوهش انجام شده بر روی گیاه تو ت فرنگی، به نتایج مشابهی رسیدند. بیشترین غلظت فسفر در اندام هوایی در هر دو مرحله رشد رویشی و میوه‌دهی در تیمار

N130P100K160 مشاهده شد. بیشترین میزان پتاسیم در اندام هوایی در مرحله رشد رویشی در تیمار N160P100K220 و در مرحله میوه‌دهی در همه تیمارهایی که حاوی بالاترین سطح پتاسیم (۲۲۰ میلی‌گرم در لیتر) بودند، اندازه‌گیری شد. در مرحله رشد رویشی از نظر غلظت منیزیوم موجود در اندام هوایی، تفاوت معنی‌داری بین تیمارها دیده نشد. اما در مرحله میوه‌دهی، تیمار N160P100K220 بالاترین میزان منیزیوم را نشان داد. بیشترین غلظت کلسیم در اندام هوایی در هر دو مرحله رشد گیاه در تیمارهای N130P50K190 و N160P50K190 مشاهده شد. به دلیل شباهت روند موجود در مقایسات میانگین‌ها در دو مرحله رشد رویشی و میوه‌دهی از ارائه جدول مربوط به نتایج مقایسه میانگین‌ها در مرحله میوه‌دهی خودداری شده است.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل سطوح مختلف نیتروژن، فسفر و پتاسیم برای عناصر پر مصرف موجود در گیاه توت‌فرنگی

در مرحله رشد رویشی براساس آزمون دانکن

Ca	K	P	N	تیمار
۱/۰۲ab	۲/۳۴cdef	/۸۸jkl	۲/۸۰bcdef	N100P50K160
۱ab	۲/۱۰efg	۱/۰۷ghij	۲/۹۰ bcdef	N130P50K160
۱/۰۴ab	۲/۱fg	/۹۲ijk	۳/۶۲a	N160P50K160
۱/۰۸ab	۲/۱۷efg	۱/۰۲hijk	۲/۶۶def	N100P50K190
۱/۱۷a	۱/۶h	/۸klm	۲/۷۹cdef	N130P50K190
۱/۱۴a	۲/۱۲efg	/۹۶hijk	۳/۶۲a	N160P50K190
۱/۰۴ab	۲/۲۳efg	۱/۰۷ghij	۱/۶۰hij	N100P50K220
۰/۸۱bc	۲/۴۷bcde	۰/۶۰m	۱/۸۲hij	N130P50K220
۰/۷۶c	۲/۲efg	۰/۷lm	۲/۱hi	N160P50K220
۰/۸۹b	۲/۷۰ab	۰/۹۶hijk	۱/۰۱j	N100P75K160
۰/۷۹bc	۱/۹۴gh	۰/۹۸ hijk	۲/۰۹fg	N130P75K160
۰/۶۱d	۲/۲۶efg	۱/۲۶efg	۳/۱۷abcd	N160P75K160
۰/۷۲c	۲/۶۳abcd	۱/۴۲de	۱/۸۹hij	N100P75K190
۰/۸۳bc	۲/۰۶fg	۱/۳ efg	۲/۱۰gh	N130P75K190
۰/۶۹c	۲/۲efg	۱/۳۳ef	۳/۱۲abcde	N160P75K190
۰/۸۶b	۲/۳defg	۱/۳ efg	۱/۰۰ij	N100P75K220
۰/۷۳c	۲/۸۲ab	۱/۱۷fgh	۱/۷۴hij	N130P75K220
۰/۷۰c	۲/۷abc	۱/۱۲fghi	۳/۲۲abc	N160P75K220
۰/۶۹cd	۲/۳۸cdef	۱/۳۲ef	۱/۷hij	N100P100K160
۰/۰۶d	۲/۱fg	۲/۶a	۱/۹۴hij	N130P100K160
۰/۶۹cd	۲/۶۳abcd	۱/۶۱d	۳/۴ab	N160P100K160
۰/۷۲c	۲/۳۸cdef	۱/۶۱d	۱/۷hij	N100P100K190
۰/۸۶b	۲/۷abc	۲/۱۴c	۲/۰۹fg	N130P100K190
۰/۹۲b	۲/۲efg	۲/۲۰b	۲/۶۲efg	N160P100K190
۰/۰۳d	۲/۸ab	۱/۹۴c	۱/۷۴hij	N100P100K220
۰/۷۲c	۲/۷abc	۲/۲۰b	۲/۶۲efg	N130P100K220
۰/۶۱d	۲/۸۷a	۲/۰۴c	۲/۶۲efg	N160P100K220

حروف مشابه نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار است.

نتایج تجزیه واریانس در مورد تأثیر تیمارهای مختلف بر میزان عناصر غذایی پر مصرف اندازه‌گیری شده در میوه توت‌فرنگی، نشان داد که سطوح مختلف نیتروژن محلول غذایی بر روی غلظت نیتروژن، فسفر و منیزیوم موجود در میوه تأثیر معنی‌دار (در سطح ۱ درصد) داشته است. همچنین تیمارهای مختلف فسفر تأثیر معنی‌داری بر روی غلظت همه عناصر مذکور در میوه

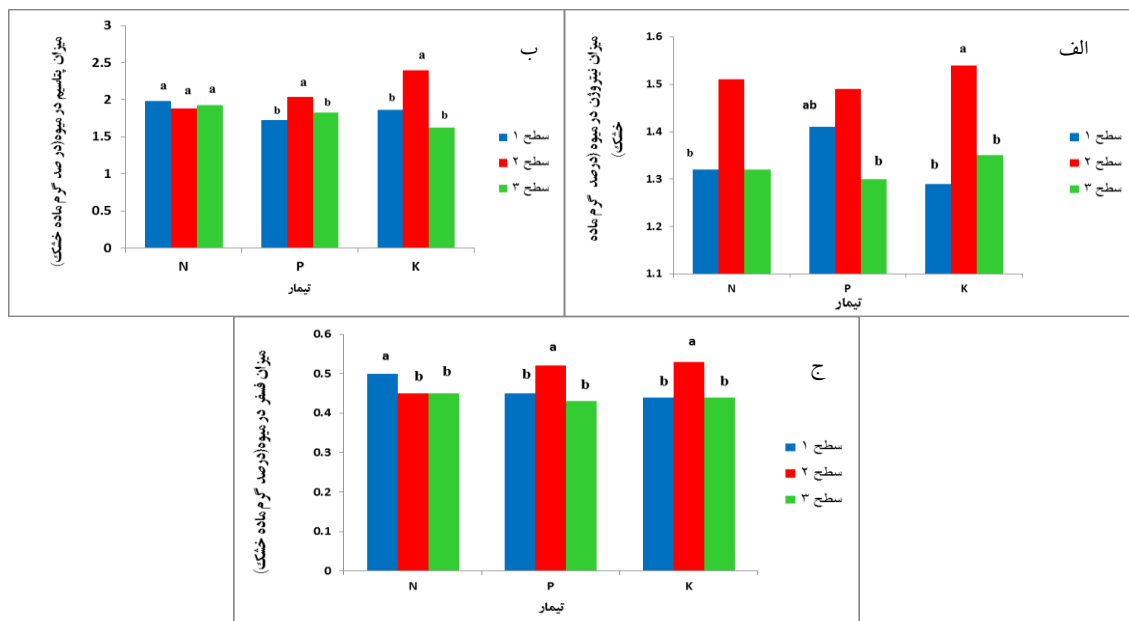
داشت. برای سطوح مختلف پتاسیم و نیز اثر متقابل فسفر و پتاسیم هم این تاثیر به جز کلسیم در سایر موارد معنی دار بوده است (جدول ۴). اثرات متقابل تیمارهای مختلف غذایی تنها بر روی میزان نیتروژن جذب شده توسط میوه معنی دار بوده است (در سطح ۰/۱).

جدول ۴ - نتایج تجزیه واریانس تأثیر تیمارهای مختلف بر میزان برخی عناصر پرباز در میوه توت فرنگی

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
Ca	Mg	P	K	N		
ns, ۰/۰۰۲	**۰	**۰/۰۲۴	**۰/۱۶۵	**۰/۳۷۱	۲	N
**۰/۰۱۹	**۰	**۰/۰۳۳	*۰/۲۱	**۰/۲۱۵	۲	P
ns, ۰/۰۰۴	*	**۰/۰۰۴	**۰/۱۲	**۰/۳۰۱	۲	K
ns, ۰/۰۰۱	*	**۰/۰۰۵	**۰/۱۲۸	**۰/۰۳۴	۴	N*P
ns, ۰/۰۰۳	ns, ۰	ns, ۰/۰۰۴	**۰/۱۰۲	**۰/۰۶۵	۴	N*K
ns, ۰/۰۰۵	*۰/۰۰۱	**۰/۰۳۵	**۰/۴۲۶	**۰/۱۸۴	۴	P*K
ns, ۰/۰۰۲	ns, ۰	ns, ۰/۰۰۸	ns, ۰/۰۹۸	**۰/۰۹۲	۴	N*P*K
۰/۰۰۲	۰	۰/۰۰۴	۰/۰۵۲	۰/۰۳۳	۵۴	خطا
۱۶/۸۷	۱۱/۰۹	۱۲/۸۶	۱۲/۱۲	۱۳/۱۲		ضریب تغییرات

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد و ns غیر معنی دار

بررسی نتایج مقایسات میانگین‌ها نشان داد بیشترین غلظت عناصر نیتروژن، فسفر و پتاسیم در میوه در سطوح دوم هر یک از عناصر مذکور در محلول غذایی بوده است و با افزایش غلظت این عناصر در محلول غذایی میزان جذب آنها در میوه به صورت معنی داری کاهش یافته است (شکل ۱). این نتیجه در مورد غلظت سایر عناصر غذایی موجود در میوه (مانند کلسیم و منیزیم) نیز در تیمارهای مختلف، مشاهده می‌شود، بدین صورت که در اغلب موارد با افزایش غلظت نیتروژن، فسفر و پتاسیم در محلول غذایی، جذب عناصر غذایی توسط میوه افزایش و نهایتاً کاهش یافته است

شکل ۱- اثر غلظت‌های مختلف نیتروژن، پتاسیم و فسفر محلول غذایی بر جذب این عناصر (نیتروژن (الف)، پتاسیم (ب) و فسفر (ج)) توسط میوه توت‌فرنگی

این مشاهدات با آنچه که (Portela et al (2012) در پژوهش‌های خود گزارش نمودند مشابهت دارد. این امر می‌تواند به دلیل به هم خوردن تعادل عناصر غذایی و بالا رفتن شوری در محلول غذایی باشد که مانع از جذب بیشتر عناصر غذایی توسط میوه شده است. (Asghari (2015) نیز گزارش کرد افزایش میزان عناصر غذایی در محیط کشت توت فرنگی فقط تا سطح معینی بر ویژگی‌های کمی و کیفی میوه اثر مثبت دارد. بنابراین هرچقدر غلظت عناصر موجود در محلول غذایی کمتر باشد، به شرط این که نیاز غذایی گیاه مرتفع شده و به عملکرد آن لطمه‌ای وارد نشود، شوری محیط کشت پایین تر بوده و جذب توسط گیاه بهتر و آسان تر صورت می‌پذیرد. ضمن این که در استفاده از مقادیر کودی نیز صرفه جویی به عمل خواهد آمد.

منابع

- ملکوتی، م. ج. ۱۳۸۴. روش‌های نوین تامین به موقع عناصر غذایی در گیاهان. انتشارات سنا. ۳۸۸ صفحه. تهران. ایران.
- Asghari R. 2015. Effects of nutritional elements level on nutritional characters and phytochemistry of strawberry in hydroculture. *Ital. J. Food Sci*, 27: 1-5.
- Biksa E. 2006. Hydroponic strawberry cultivation. www.maximumyield.com/fullissues/vol10.num2.can-ptl.
- Johnson J.R., Hochmuth G.J. and Maynard D.N. 2010. Soilless culture of greenhouse vegetables. Institute of Food and Agricultural Sciences. University of Florida, 218: 19-22.
- Monard P. and Lacroix R.C. 1989. Uptake of macro nutrients by strawberry plant in soilless culture. *soilless culture*, 5(2):32-45.
- Pirot D., Gillioz J.M. and Charlen C.H. 2003. Cultivated on recycled substrate. *Rev. Suisse Vitic. Arboric. Hortic*, 35(6):381-385.
- Rahimi A. and Biglarifard A. 2011. Influence of NaCl Salinity and Different Substrates on Plant Growth, Mineral Nutrient Assimilation and Fruit Yield of Strawberry. *Not Bot Horti Agrobo*, 39(2):219-226
- Portela A., Isabelita P., Roberta M.N. and Rombaldi C.V. 2012. Effect of nutrient concentration on growth, yield and quality of strawberries in hydroponic system. *Hortic. Bras*, 30: 266-270.

Effect of different levels of nitrogen, potassium and phosphorus on macronutrients uptake by strawberry plant in hydroponic culture

P. Mashayekhi and A. R. Marjovvi

Scientific members of Soil and Water Research Department, Isfahan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center. Agricultural Research, Education and Extension organization (AREEO), Isfahan, Iran.

Abstract

To evaluate the impact of nitrogen, phosphorus and potassium concentrations on macronutrients uptake by strawberry cv. 'Selva' in hydroponic conditions, an experiment carried out as factorial arrangement in completely randomized design with three replications. Treatments included nitrogen in three levels (100, 130 and 160 mg/l), phosphorus (50, 75 and 100 mg/l) and potassium (160, 190 and 220 mg/l). Sampling was carried out at the end of vegetative and fruiting stages. Results showed that different levels of N, P and K had significant effect on nutrient uptake by plant in both stages and also on nutrient uptake by fruit. Increasing the concentration of N, P and K in nutrient solution causes the decreased in nutrient uptake by fruit due to the salinity of the culture medium.

Key words: Strawberry, uptake, Macro elements, Nutrient solution